

Wie als goed mens sterft
laat veel moois achter.

*Moeder en oma wij zullen je missen
Wij zijn je dankbaar voor je liefde
Je was iemand om van te houden
Je laat een enorme leegte bij ons achter.*

Voor Uw belangstelling en medeleven na
het overlijden van onze lieve moeder en oma
danken wij U hartelijk.
Het was goed met U samen te zijn.

Familie Visser

*de dag heeft zijn ogen gesloten,
de moeheid doet mijn ogen toe,
mijn gevoel is gedoofd,
mijn kracht is uitgeput.*

In dankbare herinnering aan
Hendrika Johanna klein Gunnewiek

Sinds 30 juni 1990 weduwe van

Bernardus Wilhelmus Engelbertus Visser

Zij werd geboren op 30 juli 1919 te Beltrum en zij is op 30 januari 2003, na gesterkt te zijn door het sacrament der zieken, overleden in het ziekenhuis te Winterswijk. Wij hebben haar op 4 februari 2003 naar haar laatste rustplaats begeleid op het R.K. kerkhof te Beltrum.

Moeder was een sterke persoonlijkheid. Ze leefde het leven zoals het kwam en was de spil in het gezin, twaalf kinderen gaf zij het leven. Zorgzaamheid daar draaide het om.

In haar leven heeft ze veel moeten meemaken. Eerst het gemis van vader, die haar grote steun was.

Drie jaar later moest ze haar oudste zoon Jan verliezen. Het kippenbedrijf dat ook haar zorg was moest verkocht worden. Toch hoorde je moeder nooit klagen, medelijden wilde ze niet.

Gelukkig bleef ze wel in haar "eigen" huis wonen; ze was heel graag thuis. Ze zorgde voor een gezellige sfeer. In de keuken stond altijd een vaasje met zelf geplukte bloemen op tafel en brandden er kaarsjes. Mede daardoor was het altijd heel fijn thuis te komen.

Ze was een gastvrije en hartelijke vrouw. Iedereen

was welkom. Ze was altijd geïnteresseerd in de mens en wat hen bezig hield. Ze had voor iedere mening en voor elke keuze die je maakte respect. Al haar kleinkinderen en ook de twee achterkleinkinderen kwamen graag bij Oma. Ook in hen was ze zeer geïnteresseerd; ze wist waar elk kind zich mee bezig hield.

Lezen was haar grote hobby, vele boeken heeft ze verslonden. Ook televisie kijken deed ze graag. Ze hield vooral van quizzen, voetbal maar ook van politiek.

Zelfs op haar ziekbed was ze blij te horen dat haar partij een goede winst had gemaakt.

Toen haar kleinzoon Martijn verongelukte was dat voor haar een grote klap. Ook de ziekte en het overlijden van Judith heeft haar diep geraakt. Maar voor haar dochters was ze toch een grote steun.

Ondanks de vele tegenslagen behield zij haar humor. Vooral woordspelingen hadden haar voorkeur.

Moeder heeft steeds gezegd dat ze helder van geest wilde blijven en dat is haar gegeven. Ze had het er wel moeilijk mee dat op haar ziekbed haar krachten afnamen; te zwak om nog gesprekken te voeren met de mensen die haar lief waren. Met respect en dankbaarheid denken wij terug aan moeder.